

se for at få gældssanering, alene medtager den del af skyldnerens aktivmasse, der vil skulle realiseres eller på anden måde indgå i skyldnerens forslag til betaling af den pågældendes kreditorer. Har skyldneren eksempelvis modtaget en mengodtgørelse, der ikke skal inddrages i gældssaneringen, vil denne mengodtgørelse heller ikke skulle inddrages i vurderingen af, om skyldneren ikke er og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser.

Dette gælder i almindelighed også for skyldnerens pensionsordninger. I de tilfælde, hvor skyldneren har holdt en udbetalt (kapital)pension klart adskilt fra sin øvrige formue, vil denne sum efter omstændighederne kunne holdes delvist ude af gældssanerings sagen, når skyldneren skal fremkomme med sit forslag til gældens sanering. En sådan udbetalt kapitalpension vil dog ikke kunne holdes ude af insolvensvurderingen, da det konkret vil kunne virke stødende over for fordringshaverne.

Efter gældende ret skal der ved afgørelsen af, om der kan afsiges kendelse om gældssanering, endvidere bl.a. lægges vægt på skyldnerens interesse i gældssanering, jf. den gældende § 197, stk. 2, i konkursloven. I praksis skal det herved vurderes, om gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, således at den pågældende får en reel mulighed for at afvikle en realistisk del af gælden og for at opfylde fremtidige forpligtelser.

Dette kriterium er nu udtrykkeligt nævnt i *stk. 1* og skal danne grundlag for skifterettens vurdering af, om det tjener noget formål at afsige kendelse om gældssanering. Må en skyldner trods en gældssanering forventes fortsat at være nødt til at stifte gæld for at overholde sine forpligtelser, vil en gældssanering ikke udgøre nogen endelig løsning på den pågældendes økonomiske problemer. Gældssanering vil i denne situation ligesom i dag skulle nægtes.

Er skyldneren håbløst forgældet, og vil en gældssanering medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, foreslås det, at skyldneren som hovedregel skal meddeles gældssanering, medmindre de forhold, der er nævnt i *stk. 2*, taler imod det. Bestemmelsen er udtryk for, hvad der allerede er gældende ret.

Det foreslås, at kendelse om gældssanering i almindelighed ikke kan afsiges i de tilfælde, hvor skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, jf. *nr. 1*.

Usikkerhed om skyldnerens økonomiske forhold vil for det første have betydning for skifterettens vurdering af, om den pågældende kan godtgøre ikke at være i stand til og navnlig også i fremtiden ikke vil blive i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtel-

ser, ligesom den kan have indvirkning på vurderingen af, om det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Vurderingen vil således skulle indgå som en del af vurderingen efter *stk. 1* af, om den økonomiske betingelse for at få gældssanering er opfyldt.

For det andet vil usikkerhed om skyldnerens økonomiske forhold have betydning for, om skifteretten har tilstrækkeligt sikkert grundlag for at tilrettelægge skyldnerens afdragsordning.

Efter konkurslovens § 216, stk. 3 (som ikke ændres), skal skifteretten i en kendelse om gældssanering, hvor skyldneren meddeles henstand med betaling af den del af gælden, som fortsat skal bestå, således angive afdragsperiodens længde samt størrelsen af og forfaldstiden for de afdrag, som skyldneren skal betale i afdragsperioden. Bestemmelsen forudsætter, at skyldnerens budgetmæssige forhold (indtægts- og udgiftsforhold) i afdragsperioden kan fastslås med den fornødne grad af sikkerhed, og er skyldnerens indkomst eller budgetforhold uafklarede i et sådant omfang, at det har betydning for gældssanerings sagen, vil skifteretten som altovervejende hovedregel skulle afslå en begæring om gældssanering, jf. *stk. 2, nr. 1*.

Vurderingen af, om skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, skal foretages i overensstemmelse med den nugældende retspraksis. Skyldnerens økonomiske forhold vil således f.eks. være uafklarede, hvis skyldneren er arbejdsløs eller under uddannelse. Er der usikkerhed om skyldnerens boligforhold, vil dette typisk også medføre, at skyldnerens økonomiske forhold må anses for uafklarede.

Har skyldneren i en længere periode f.eks. været arbejdsløs, vil den pågældendes økonomiske forhold dog efter omstændighederne kunne anses for at være afklarede, uanset at skyldneren modtager arbejdsløshedsunderstøttelse eller kontanthjælp. Har en skyldner (eller dennes ægtefælle) eksempelvis gennem længere tid reelt ikke været tilknyttet arbejdsmarkedet, og er den pågældende uden nogen relevant uddannelse, er det i retspraksis antaget, at der vil kunne være tilstrækkelig klarhed med hensyn til skyldnerens (eller ægtefællens) fremtidige beskæftigelsessituation og indtægtsforhold, så den pågældende kan få gældssanering.

Har skyldneren ikke indgivet selvangivelse i året eller årene forud for en begæring om gældssanering, vil den pågældende som udgangspunkt have uafklarede økonomiske forhold, da det således f.eks. ikke vil være muligt at fastslå, om skyldneren er berettiget til at fremføre et skattemæssigt underskud, eller om der vil blive udløst en restskat.